

връхъ него една рыба голѣма. Алексáндръ вѣгáлъ тѣтакси вѣнъ, но рѣбата го гонѣла, и илѣзла и тѣа вѣнъ. Тѣи ѿ вѣсѣдналъ, послѣ ѿ оубѣлъ, и повелѣлъ да ѿ распóратъ. Намѣрилъ вѣтре въ нѣа едина камень многоцѣненъ, като пачешко гайцѣ, и свѣтилъ като слънцето. Повелѣлъ да го тѣрнатъ на прѣпорицѣтъ мѣ и да го дѣржатъ предъ него като фанаръ. Отъ тамо Отишли при дрѣго ѣзеро, и сѣднали да си починатъ. Като мрѣкнало, илѣзли отъ Оновѣ ѣзеро жени, и пѣли пѣсны много толкова сладки и хѣбави, гдѣто се зѣмалъ оумѣ чело-вѣческѣи. Както се вѣди тѣи са были Нирайдыте, които чѣваме сега въ Истóриата. Отъ тамо вѣр-вѣлъ 8 : дни, и Отишалъ на едно мѣсто, гдѣто было голѣмъ хрусталакъ, отъ когото илѣзли много чело-вѣцы вѣрхъ войската, които отъ полвината на гóре были чело-вѣцы, а отъ полвината на долъ конѣ. Сичките были со сѣ стрѣли, и Острилото имъ было отъ камень Адамáнтъ, и нѣмали желѣзо от-нѣдъ. Когато фѣркали были много вѣрзи. Алексáндръ като ги видѣлъ, рѣкълъ на Македóнците: нека направиме една лѣкавщина да оуловиме отъ тѣхъ, да ги заведеме въ Македóнѣа за чѣдо. Прѣ-че повелѣлъ да илѣспáтъ трапове и да ги покрѣ-атъ съ каламы, и пратѣлъ да ги подкánатъ на бѣи. Тѣи понѣже незнаѣли лѣкавщината, илѣпали въ траповете. И така Македóнците оубѣили отъ тѣхъ 12 : хѣлды, а живы Остáвели 6 : хѣлды, и ги